

γεροντόκριση ἡ, Πελοπν. (Δυρράχ.)
 Ἐκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐσ. κρίση.
 Ἡ μεταξὺ γερόντων συζήτησις.

γεροντολαγός ὁ, ἀμάρτ. γερονδολαγός Κάρπ.
 Ἐκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐσ. λαγός.
 Γερολαγός, δ βλ.: Ἄσμ.
 Μ-μ' ὡς ἦτον γερονδολαγός κ' ἦτο καὶ κατεχάρης,
 ἐπῆρεν τὸν ἀνήφορο καὶ κάμνει κονδοόρτια,
 ἀπολλαργέρει τῷ σκυλλίῳ κι ὁ νιὸς ἀποσυργγάτζει
 (κονδοόρτια=κοντοβόλτια, παλινδρομικαὶ σύντομοι κινή-
 σεις, ἀποσυργγάτζει=κραυγάζει).
 Ἡ Φτέρ' ἀγρίμια κυνηᾷ κ' ἡ Γερακιά περδίκια
 κι ὁ Φλόος γερονδολαγὸς καὶ ὀρτοκατεχάρην
 (ὀρτοκατεχάρην = βολτοκατεχάρην, ἐπιτῆδειον εἰς τὰς λο-
 ξοδρομήσεις).

γεροντολαμάσα ἡ, ἀμάρτ. ἑροδολαμάσα Νάξ. (Ἀπύ-
 ρανθ.)
 Ἐκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐσ. λαμάσα.
 Θῆλος χοῖρος μεγάλης ἡλικίας, ἐξηγριωμένος.

γεροντολεύτερος ἐπίθ. ἐνιαχ. γεροδολεύτερος Δ.Κρήτ.
 Ἐκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ ἐπίθ. λεύτερος.
 Ὁ διαμείνας ἄγαμος εἰς προβεβηκυῖαν ἡλικίαν ἐνιαχ.:
 Ἐχει μιὰ κοννιάδα γεροντολεύτερη, πὺν τρώγεται ἀπὸ τὸ
 πρωτὶ ὧς τὸ βράδυ (συνεχῶς μεμψιμοιρεῖ) Ἀθῆν. κ.ἀ. Γιὰ του-
 τανὰ τῆς τὰ χούγια κάθεται γεροδολεύτερη Δ.Κρήτ. || Ἄσμ.
 Ἐλάτε, κορίτσια, νὰ μονοιάσωμε
 καὶ τίς γεροντολεύτερες νὰ μὴ τίς φτάσωμε
 Ὑαρ. Συνών. εἰς λ. γεροντογίος.

γεροντόλογα τά, Κ.Κρυστάλλ., Ἔργα 2, 56.
 Ἐκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐσ. λόγια, πληθ. τοῦ
 λόγος.
 Λόγοι παλαιοί, ἀναφερόμενοι εἰς τὸ παρελθόν, περὶ τοῦ
 ὁποίου μόνον οἱ γέροντες δύνανται νὰ ὁμιλοῦν: Ποίημ.
 Τ' ἄγρια τ' ἀνήμερα στοιχεῖα γιὰ ἐμᾶς τάματα κάνουν,
 γιὰ ἐμᾶς χτυπᾷ ἡ καρδούλα τους. Καὶ 'ς τὴν κορφή
 βαλμένη
 μύθους καὶ γεροντόλογα θὰ μολογᾷ ἡ γριά μου.

γεροντολογῶ Λεξ. Βλαστ., 58 Δημητρ. γεροντολο-
 γάω Λεξ. Δημητρ. γεροντολογῶ Ἀστυπ.
 Ἐκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -λογῶ,
 διὰ τὴν ὁποίαν βλ. Γ.Χατζιδ., Ἀθῆνᾶ 22 (1910), 247.
 Γεροκομῶ 1, δ βλ., ἐνθ' ἄν.: Ἀχ γάδαρέ μου, γιατί νὰ
 σέ πουλήσω, πὺν σὺ μ' ἔκαμες ἄθροπο, καὶ δὲ σέ κράτησα
 νὰ σέ γεροντολογήσω; (ἐκ παραμυθ.) Ἀστυπ.

γεροντολούλουδο τό, ἐνιαχ. γεροδολούλουδο Κεφαλλ.
 Ἐκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐσ. λουλούδι.
 Τὸ φυτὸν Ἀνθρίσκος τὸ χαϊρέφυλλον (Anthriscus ἢ Scan-
 dix cerefolium), τῆς οἰκογ. τῶν Σκιαδοφόρων (Umbelli-
 ferae). Συνών. ἀγριοκανκαλήθρα 3, σκαντζίκι, χτε-
 νάκι.

γεροντόλυκος ὁ, Ἀθῆν. γεροντόλυκας Σ.Περεισιάδ.,
 Σκλάβ., 25, 94 γιρουντόλ'κας Στερελλ. (Περίστ.)
 Ἐκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐσ. λύκος.
 Γέρων εὐσταλῆς καὶ θαρραλέος ἐνθ' ἄν.: Οὐ παππούλ'ς
 μ' εἶνι γιρουντόλ'κας Περίστ. || Ποίημ.

Γειά σου, ρὲ γεροντόλυκα! Νὰ ἔτσι γιὰ σέ θέλω
 Σ.Περεισιάδ., ἐνθ' ἄν., 25.

γεροντομαθαίνω Πελοπν. (Μεσσην.) Σίφν. γεροδο-
 μαθαίνω Ζάκ.

Ἐκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ ρ. μαθαίνω.
 Μαθαίνω, ἀποκτῶ συνηθείας κατὰ τὸ γῆρας ἐνθ' ἄν.:
 Παροιμ. Πὺν τὰ γεροδομάθη δὲ δὰ γεροδαφίνει (αἱ γερον-
 τικαὶ ἔξεις δὲν ἀποβάλλονται) Ζάκ. Ὅπου γεροντομάθη, 'ὲ
 γεροντοξεχνᾷ (συνών. μὲ τὴν προηγούμεν.) Σίφν. Ὅποιος γε-
 ροντομάθη δὲ γεροντοξεχνάει (συνών. μὲ τὴν προηγούμεν.)
 Μεσσην. Πβ. γερονταφίνω, γεροντοξεχνῶ.

γεροντομάμουννο τό, ἀμάρτ. γεροδομάμουννο Κρήτ.
 Ἐκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐσ. μαμούνι.
 Μεταφ. γέρων καχεκτικός.

γεροντομάννα ἡ, Χίος (Καρδάμ.)
 Ἐκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐσ. μάννα.
 Ὁ προϊστάμενος τῶν δημογερόντων, οἱ ὅποιοι ἀπετέλουν
 τὴν διοικητικὴν ἐξουσίαν τοῦ τόπου ἐπὶ Τουρκοκρατίας.
 Συνών. πρωτογέροντας, πρωτόγερος.

γεροντομελίτακας ὁ, ἀμάρτ. γεροδομελίτακας Κρήτ.
 Ἐκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐσ. μελίτακας, περὶ
 τοῦ ὁποίου βλ. Γ.Χατζιδ., Ἀθῆνᾶ 29 (1917), 211.
 Μύρμηξ μεγαλόσωμος καὶ γηραλέος: Μελίτακα, γεροδο-
 μελίτακα, πᾶρε τ' ἀλλάϊ σου καὶ τὸ καλλάϊ σου! Ἀμε 'ς
 τὰ ὄρη, 'ς τὰ βουνά... ἀπὸ τὸ σπίτι μας κι ἀπὸ τὸ γόπο
 μας νὰ λείπης (ἀλλάϊ=συντροφιά, τὸ γόπο=τὸ εἰσόδημα.
 Ἐξ ἐπφδ. μαχηκῆς κατὰ τῶν μυρμηκῶν).

γεροντομοιράζω ἀμάρτ. γεροδομοιράζω Θήρ.
 Ἐκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ ρ. μοιράζω.
 Κατὰ τὴν διανομὴν τῆς κληρονομιζομένης περιουσίας,
 ἰδίως ἀκινήτου, ὀρίζω μερίδιον ἐξ αὐτῆς διὰ τὴν συντήρησιν
 τῶν γερόντων γονέων μέχρι τοῦ θανάτου των. Πβ. γε-
 ροντομοίρι 1.

γεροντομοίρι τό, πολλαχ. γεροντομοίριν Κῶς (Καρ-
 δάμ.) γεροδομοίριν Χίος (Πισπιλ. Φυτ. κ.ἀ.) γεροντο-
 μοίρι Ἀστυπ. Νίσυρ. γεροδομοίρι Ἀνδρ. (Κόρθ. κ.ἀ.)
 Θήρ. Κέως Κρήτ. (Ζερβιαν. Νεάπ. Ραμν. Ρέθυμν. Σέλιν.
 Χαν. κ.ἀ.) Κύθν. Μῆλ. Μύκ. Φολέγ. γιρουντομοίρ' Β.Εὔβ.
 (Αἰδηψ. Ὀρ. κ.ἀ.) Θεσσ. (Δομοκ. κ.ἀ.) γιρουντομοίρ'
 Σάμ. γιρουντομοίρ' Στερελλ (Ξηρόμ.) ἑροντομοίρι
 Κάλυμν. Κάρπ. (Ἑλυμπ.) Κῶς Πάτμ. ἑροδομοίρι Νάξ.
 (Ἀπύρανθ.)
 Ἐκ τοῦ θέμ. γεροντο- καὶ τοῦ οὐσ. μοίρα. Πβ. Γ.Χα-
 τζιδ., Ἀθῆνᾶ 24 (1912), 374.

1) Τὸ μερίδιον τῆς ἀκινήτου περιουσίας τῶν γονέων, πὺν
 ἐκράτησαν οὗτοι διὰ συντήρησίν των μετὰ τὴν διανομὴν τῆς
 ὑπολοίπου περιουσίας των εἰς τὰ ἐνηλικιωθέντα τέκνα των
 πολλαχ. Τὸ σπίτι καὶ τὸ περιβόλι τὸ κράτησαν γιὰ γε-
 ροντομοίρι πολλαχ. Αὐτὸ τό 'χω γιὰ γεροντομοίρι, δὲν τὸ
 δίνω κἀνενὸς Πελοπν. (Ἀργολ.) Αὐτὸ εἶναι τὸ ἑρονδο-
 μοίρι μας, ἐδῶ περνοῦμε τὰ γηραθεῖά μας Πάτμ. Ἐκρά-
 τησε ἐλία ἑροντομοίρια (ἐλία=ὀλίγα) Κάρπ. (Ἑλυμπ.)
 Τοῦ κόσμου τῇ βεριουσία εἶχε καμωμένη κι ἐδὰ διακονᾷ-
 ται, γιατί δὲ δοῦ 'κοφε νὰ κρατήσῃ καὶ τὸ γεροδομοίρι
 δου Κρήτ. (Νεάπ.) Θὰ κρατήξω ἓνα γομματάκι γιὰ γε-
 ροδομοίρι, γιατί καὶ τὰ κοπέλια ὡς τῶνε διόξῃ γῆ μὲ

